

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2016

VII. volební období

prof. Ing. Simeon Karamazov, Dr.

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

k návrhu na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování
těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)
(sněmovní tisk 699)

1. Čl. I nově zní:

„Čl. I

Zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování
těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se písmeno k) zrušuje.
Dosavadní písmena l) až n) se označují jako písmena k) až m).
2. V § 3 odst. 2 písmeno h) nově zní:

„h) obchodní korporace založené za podnikatelským účelem, v níž má stát nebo
územní samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky
většinou majetkovou účast, a to i prostřednictvím jiné právnické osoby.“

2. Čl. II nově zní:

„Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.“

Důvodová zpráva

Návrh zákona se správně snaží o nápravu neodůvodněné diskriminace národních podniků,
které jsou podle zákona o registru smluv povinny zveřejňovat své smlouvy nad 50.000 Kč,
zatímco na jejich konkurenty, v nichž mají majetkovou účast soukromoprávní osoby, se zákon
o registru smluv logicky nevztahuje.

Jak ale vyplývá mimo jiné i ze stanoviska vlády, vedle národních podniků vykonává stát (nebo územní samosprávný celek) svá práva i ve státních podnicích (založené podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku), stejně tak má stát majetkovou účast i v řadě obchodních korporací, jejichž povaha je materiálně obdobná s národními a státními podniky. Jde o běžné podnikatelské subjekty, které soutěží v konkurenčním prostředí, ale jež jsou zákonem o registru smluv oproti svým konkurentům postaveny do značně nevýhodného postavení, a to pouze proto, že jejich společníkem (akcionářem) není soukromá osoba, nýbrž stát.

Povinnost zveřejňování smluv prakticky odkryje strukturu dodavatelsko-odběratelských vztahů těchto subjektů, což v dlouhodobém horizontu povede ke snížení jejich konkurenceschopnosti a posléze k jejich zrušení a zániku.

Ustanovení § 5 odst. 6 zákona o registru smluv sice umožňuje těmto subjektům vyloučit ze zveřejnění ta data, která tvoří obchodní tajemství, jde však o ochranu nedostatečnou. Vzhledem k neurčitosti pojmu obchodního tajemství a k přísným následkům chybného zveřejnění smlouvy (její neplatnost), je nutno trvat na jasné a srozumitelné právní úpravě. Není na místě, aby členové volených orgánů, vázaných povinností péče řádného hospodáře (§ 159 občanského zákoníku), byli nuceni riskovat, zda uzavřená a zveřejněná smlouva bude považována za platnou či nikoliv.

Předkládaný pozměňovací návrh si z uvedených důvodů klade za cíl zprostit povinnosti zveřejňovat své smlouvy vedle národních podniků také státní podniky a ty obchodní korporace, v nichž má stát (nebo územní samosprávný celek) většinovou majetkovou účast a jež jsou založeny za podnikatelským účelem, neboť v jejich případě neexistuje ke zveřejňování smluv žádný rozumný důvod. Zachování stávajícího stavu by se fakticky rovnalo jejich postupné likvidaci.

prof. Ing. Simeon Karamazov, Dr.